

Posudek bakalářské práce Karla Veverky
Otakar Hostinský ve světle pramenů z pozůstalosti uložených v Muzeu Bedřicha
Smetany

Východiskem bakalářské práce Karla Veverky byla část dosud nezinventarizované pozůstalosti Otakara Hostinského uložená v Muzeu Bedřicha Smetany. Na základě jejího průzkumu byly vybrány dva dílčí celky: soubor osobních dokumentů a soubor korespondence, které se staly předmětem bakalářské práce, a to ve dvojitým smyslu.

Zprvce byly tyto soubory zpracovány do podoby inventáře se všemi příslušnými náležitostmi podle současných standardů a v souladu s interním předpisem Národního muzea Českého muzea hudby. Tento inventář tvoří jednu část předkládané bakalářské práce a navíc jako takový bude dále sloužit svému účelu podrobně informovat badatelskou veřejnost o příslušném celku z fondu Otakar Hostinský v Muzeu B. Smetany.

Zadruhé se pak oba zmíněné soubory pramenů staly předmětem úvahy, zda a - pokud ano - jak mohou rozšířit či modifikovat současný pohled na osobnost Otakara Hostinského a problémové okruhy s ní spjaté. Výsledek v práci prezentují dvě tematicky odlišné kapitoly.

Jako svého druhu „vedlejší produkt“ vzniklo pojednání zařazené na začátek práce o stavu celé dochované Hostinského pozůstalosti, jak se ukázalo někdy i náhodně rozdělené mezi více institucí. Otázky, které vzbuzovaly nejasnosti, nepřesnosti a nedůslednosti Miloše Jůzla v uvádění pramenů, jež použil pro svou monografii o Otakaru Hostinském, a také sama nejasná historie menší části pozůstalosti Hostinského dnes uložené v Muzeu Bedřicha Smetany, vedly totiž k pátrání po ostatních jejích jednotkách a k průzkumu v dalších institucích. Za pomoci Hany Kábové, kurátorky fondu Zdeněk Nejedlý v Archivu AV ČR, která se tímto problémem již dříve zabývala, se podařilo Veverkovi zachytit a upřesnit současné uložení jednotlivých souborů pramenů v pražských institucích, jejich dřívější pohyb a cesty dělení původního celku pozůstalosti, a modelově se pokusit o její kompletaci. Tato kapitola tak v neposlední řadě může cennými informacemi přispět k snadnější orientaci budoucích zainteresovaných badatelů a současně autorovi jeho zjištění umožnila do značné míry rekonstruovat pramennou základnu, již Jůzl pro svou monografii použil.

Další kapitola, která vychází z hodnocení významu souboru pramenů z pozůstalosti Hostinského v Muzeu B. Smetany a je umístěna před závěrem práce, se soustředila na roli Hostinského v polemikách sedmdesátých let 19. století. Ačkoliv by se mohlo zdát, že k tomuto v české muzikologii frekventovanému tématu není už mnoho co dodat, dokázal Veverka vytěžit ze zmíněných pramenů cenné poznatky zejména k problémům dobového hudebního tisku, k cestám šíření informací, úloze jednotlivých aktérů stojících zdánlivě v pozadí dění a k motivaci jejich jednání a zájmů.

Karel Veverka prokázal ve své bakalářské práci vytříbený smysl pro heuristiku a schopnost kritického myšlení při hledání otázek, které prameny kladou, a možných odpovědí, které skrývají. Jeho bakalářskou práci pro její vysokou odbornou úroveň vřele doporučuji k obhajobě.

15.6.2006


Doc. PhDr. Marta Ottlová